

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΔ -- ΔΣΤΙΒΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑ

Στήσ Σαλπίως τὸ δρόμο
Νούμερο δεμοχτώ
Μὲ τὸ μπάρμπλα Ζωγράφο
Τὸν ἀρχιτυπογράφο
Κε' δλους σᾶς χαιρετῶ.
Ἐκεῖ νε τὰ Γραφεῖα
Καὶ τὰ Τυπογραφεῖα
Κατὰ τὸν Β. Ρ. Α. Σ. Ε. Νόμο
Γιὰ τὸν κὴδε 'Αστυνέμο

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

'Η καλὴ γοινοκυρά πήπει νὰ είναι ἀπαραίτητως καὶ καλὴ μαγείρεσσ. Οἱ σύζυγοι συνήθως είναι . . . κοιλιόδουλοι. 'Η σύζυγος λειπόν ποὺ γνωρίζει τὰ μυστικά μιᾶς καλῆς κουζίνας είναι εἰς θέσιν πάντοτε νὰ καλεσιάσῃ τὸν σύζυγόν της, νὰ τοῦ διάβη τὶς ατεναχώριες, καὶ νὰ ἀμβλύνῃ τὸ κατεσύφιασμά του, ποὺ λόγω τῆς εἰκονομικῆς κρίσεως, είναι πολὺ τῆς μόδας ἀπὸ πέρυσι.

'Ιδού ἔνα πρόχειρο φαγητόν, ποὺ γίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων, καὶ είναι προσιτὸν εἰς ὅλα τὰ σημερινὰ βαλάντια: Ααμβάνετε ἑκατὸν δράμια φιτσόλες ἀντὶ 1,50 δραχμῶν, τὰς καθαρίζετε καλῶς καὶ τὰς βάζετε νὰ βράσουν μόνου μὲν ερό. Πάντε λεπτὰ προτοῦ αεριθέτε, ρίπτετε τὸ ἀγάλογον ἀλάτι καὶ τὸ φαγητὸν είναι ἔτοιμον, ὀρεκτικόν, χορταστικόν, θρεπτικόν καὶ πολὺ εἰκονομικόν. Τὸ κάποιος τοῦ 'θὲν ὑπερβαίνει τὰς 2 δραχμὰς μετὰ τοῦ ἑλαίου, τῶν καρυκευμάτων καὶ τῆς κουσιούς ὑλῆς, είναι δὲ δυνατὸν νὰ χορτασθεῖν μὲ τὴν ὥς ἄνω ἀναλογίαν ἀπαρεῖτος δύο ἀτεκνούσι σύζυγοι, δύον καὶ ἄν είναι λαίμαργοι.

ΑΦΛΗΤΙΚΑ

Β'. "Αρσες—Αχιλλεὺς 1—1

Ἐλὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, οἱ παιᾶταις κατῆλθον μὲ παλτὰ καὶ τὸν γυακὰ σηκωμένου λόγω τοῦ ψύχους. 'Ο ἀγῶν ἔληξε μὲ δύο τέρματα εἰς τὸ α'. ἡμιχρόνιον ἀτικα ἐπάτυχε ὁ... ἀέρας. Λόγῳ τοῦ αφεδροῦ ἀνέμου ἀπονείαζεν αἱ φίλαθλοι, αἴτινες ἐφοβήθησαν φαίνεται δημόσια ἀποκαλυπτήρια δεδομένου δὲ ὁ ἀέρας ἔπνεε τόσου δυνατὰ ὥστε ἡπείλει νὰ ἀφαρπάσῃ καὶ αὐτὰ τὰ δίχτυα καὶ νὰ ἀπογυμνώσῃ τὰ τέρματα.

Παλ)κός—Νίκη 4—0

'Ο ἀγῶν ἔληξε ἀνευ ἐπεισεδίων διότι· ἡτο φιλικός. 'Ο διαιτητὴς ἐδοκιμάσθη πολὺ εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ εἰς τὸ τέλος ἀπεδοκιμάσθη. 'Η Νίκη ἀνέπτυξε θαυμάσιον πανηγύριδι, διὰ δὲ τὰ τέρματα εὐθύνεται ὁ τερματοφύλαξ της. 'Ο Παλλεοβιακὸς ἐθριαμβεύει καὶ πάλιν οἱ δὲ 'Αρειανοὶ ἰδόντες ταῦτα... ἔτριξαν τοὺς ὁδόντας τῶν.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Ρώμη.—«Τὸ Ρέμι». Μονωδία.
Ἀθῆναι.—'Η Σιωπὴ', τοῦ Σοπαίν.
Λυσακεβών.—'Η «Λύσσα».
Διάλεξις ὑπὲ κ. Α. Λιάρου.
Βιέννη.—«Τίπτε δὲ βγάνει»
Κωμῳδία.
Αγκυρά.—Τὸ «δάνειον».
Πολιτικὴ ἀγόρευσις ὑπὲ τῆς Λέσχης τῶν φιλολευθέρων.
(Ἐκ τοῦ 'Υκορωνίου)

ΑΝΤΑΠΟΧΙΣΙΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Νάμι, Τρίβουλι, στὸν Ἀγίασσον!
Μό το' ἡρει λέγου νὰ πιάσου
τὸν ἀντακόρισθήμι ἀ κάνου
γιατὶ τὸ νύχτα γῇ Θουδώρα
τοῦ μ' ἀφίνι τὸ σῆρο νὰ κάνουν.
Τὸν εἰχα παραπονιμένη
δέκα νύχτες — γλέπ' το' καημένη,—
τοῖ μὲ θυμόντουν κάθαν ὥρα.
Μὰ τοῖ γῷ πρὶν νὰ ξιστονήσουν
ἐν λέχασσα νὰ ψ' νήσουν
τιὰ τὸ Θουδώρα ἔνα σουμίτ
(τοῦ πισκέσ) χωρὰ φέρνι σπίτ
το' εἶνι τὸν σουμίτ χωρὰ
τοῖ σ' μι μιγάλι τοῖ στὰ μουρά.
Θέλισα τοῖ νὰ ἀνταμψουν
τοὺν πιστάτε νὰ ἀνικατώσουν.
Τοῖ κατέβ' κα στὸν το' αρ' σὶ
στ' σ' φημιρίδις π' πλιοῦν καροὶ
μὰ εἰκασίμι ποὺς εἰσα σπίτες
γιατὶ πόνει—λέγι—ἡ μύτες.
Τοῖ στὸν σπίτες γῷ γύριψάσι
το' εἰκιμ τοῦ δουλέλι σ' ποὺς το' μᾶσι.
Ζόρκα είναι διοιους δὲ μπουρεῖ
Θειός νάχι τὸ μάτις πάντα γιορή.
"Ακοὶ τώρα γῷ ού πιστάτες
τί ντα μ' ἔκανι μι μουρτάτες:
— Ήρει τὸν Τρίτε ταχτέρ— ταχτέρ
μαχμουρέλης μ' ἔνα τιφτέρ
στὸν το' λλί μας τοῖ φουνάζι μι
μὲ τὸν τοβάλιμ δέξουν βγάζι μι
τοῖ μ' ἀφίνι μὲς στὸν κρυγάδηα
ποὺν ἔβγι γ' ηλιούς, γκυράρι, ἀκόμα.
"Εθριχι πουλὺ τοῖ χιόνι
τοῖ γι ἀγέρας σὶ πιρόνι.
Λέγουτε: 'Τί μ' ἔβγαλις τώρα,
μέσ' τ' βρούνη τοῖ στοὺν ἀγέρα;
ποὺν ὅτα παγού ἔγιτοιν ὥρα!
Βγάζις μὲ κατὰ τὸν μισ' μέρη
π' θά γλυκάνι κουμάτι γῇ μέρα.
"Ηρταξι μὲ ἀπ' τὸν χέρι
τοῖ ἔγκούντοι μι ἵσα - πέφα.
— 'Αίντε, τράβα, βρε Μαμάνι
κι' ὁ Καλές δὲν είνε χάνι!
— Μόλι μι, ρέ, για τὴν ψ' χήσ
το' ἐν τὴν τρόφου τὸ φυλατόήσ.
— Σὰ θές νάμπης μέσα πάλι
κλέψεις ἐλιές μὲ τὸ τσουβάλι.'

"Εδειτε είναι π' βρίστες μπιλᾶ!
Γιά στούλους γιά σ' ν' γαργίγις
πόρτα κηφή ἀδκα κριτοίλιγις
ποὺδις σ' ἀκού τοῖ ποὺδις σὶ μᾶρι!
Τί ἀνάπονδ' ποὺν οἱ νόμι μας!
"Ιδηγι πιτήδηγι σὰν τὸς ἀστυνόμου μας
σὶ μαντρίζιν δὲ ρουτοῦν
τοῖ δέξουν ἀρώτασι πιτεῦν...

Τοὺ τοβαλέλι παίρνουν τοῖ φεύγουν
τοῖ τὸν Τρίβουλον γυρέβηγον.
Δὲ σ' ἔβρια δά, μὲ ἐν πειράζι.
Είδα κόσμουν, πήκα χάζι
μὲ τὸς βαρόδης ποὺν βλαστοῦσαν
τοῖ μὲ τὸς βάροτος ποὺν γκοντουρεύσαν.
Φούστις είδα ἀνισ' κουμένις
τοῖ κοντάλις κουντουρεύσαν.
Τί πραμάτης πίσ στὰ τζάμια!
Κάρτσις, πκάμασ, γκυριά, καπέλα
τοῖ ζιστάθκα πάνι το' ἔλα
σὰ νὰ μ' είχις μὲς στὰ χράμια.
Τί μουγάλι πούνι γ' ἡ χώρα!
Νάνταν σὰν ἴμε ἡ Θουδώρα
σ' ίγουρα τώρα ἡ καημένη
ηθιλι νάνι καμένη.

Γιού ΤΙΝ'

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΡΗΤΑ

— «Μὴ ζητεῖτε τὸ φάγετε ἡ τὶ^τ
πίστει διότι οὔτε οἱ μπακάληδες
οὔτε οἱ ταβερνάρηδες δίδουνε πιὰ
βερεσέ.

— «Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν καὶ δότε ἐλεμπεσύνη» ἔπως
ἔπραξαν οἱ συμπολῖται μας κατὰ
τὸν τελευταῖον ἔραγον.

— «Εἰ δὲ ὁ ὄφθαλμός σου ὁ δε-
ξιὸς σκανδαλίζει σε ἔξειλε αὐτὸν
καὶ βάλε.» 'Εὰν οἱ χριστιανοὶ ἔ-
καμπτον δὲ τὸ λέγεις τὸ Εὐαγγέλιον θὰ
ησου ὅλος μενόφθαλμοι.

Φ Χιλικοτῆς

ΟΙ ΜΠΕΛΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ

Μιὰ ἐμμορφοῦλα παπαδιά,
δὲν τῆς δίνει ὁ Θεὸς παιδιά,
καὶ κουφὸς καημένης τῆς μένει.

Κάνει πιῦρες ταχτικά
κάνει ξόρκια, μαγικά,
μὰ τοῦ κακοῦ ἡ καημένη.

Ντρέπεται καὶ τὸν παπᾶ . . .
Τί νὰ γίνη, ποῦ νὰ πᾶ
νὰ κλαφτῆ γιὰ τάδικό της;

Μὰ ἔκει ποὺ ἡ συλλογὴ^{τήνες}
τήνες δέρνει, ἔνα πρωτ
νὰ σου ἐμπρός της ὁ Δεσπότης . . .

— «Δέσποτά μου, τὸ καὶ τὸ . . .
τὸ ὄργη Θεοῦ είνε αὐτό!
Θὰ μὲ φάγη ἡ λαχτάρα . . .»

Τὴ λυπήθη τὴ φτωχή,
τῆς περνάεις μιὰν εὐχή,
καὶ τῆς λύνει τὴν κατάρα . . .

— 'Απὸ τότε τὸ κακό^{την}
ποὺ τοῦ ἥρθε ξιφικό!
Βρῆκε ὁ δόλιος τὸ μπελά του.

Τρέχουν δλες βιαστικές
καπαδίες καὶ λαϊκές
νὰ τοὺς πῆ τὰ «τάτερμά» του!

Σκέψεις

ΙΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Il parle en vain=όμιλει ἐκ
τοῦ σλογ (ὁ Θαγέσης κατὰ τὸν
Ταχυδρόμον).

Les chapeaux Tyroliens=Τὸ
καπέλλο τυριβόλι.

Τε Faucol=έ φεύτικες... (στόχια). Τοιαῦτα ποάγματα κατεσκεύαζεν ἀπὸ μαξιλάρια εἰς χυρίαι τῆς περασμένης γενεᾶς.

Votre plume est trop dure=ή
γραφίς σας είναι πολυλεγοῦ.

Où es la clé? Ποὺ είναι ἡ
κλέπτρια; ("Οταν ἡ λέξις ἔχει
ἀρθρον θηλυκόν, σητιαίνει καρ-
διοκλέπτριαν).

Apportez-moi une serviette
blanche=Φέρτε μεν ἔνα λευκὸ
θευλάκι. (Απὸ έπιστολὴν "Αερ-
φίδας").

ΧΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

— "Αν δὲν ύπικεχαν τὰ κευ-
νεύπια, οἱ κουνουπιέρες δὰ ἡσκεν
περιτέτες.

— 'Η οητορία είνε φλυαρία
περίτεχνη.

— Εἴστε μανταρίνια καὶ μετίσια
καταρίνια καὶ μετίσια φαρεύρια
καὶ μετίσια φαρεύρια φαρεύρια.

— Πρὶν λειτουργήσῃ τὸ νέον
Νεσκοκεμίον μας θὰ ἀποθάνειν
τούλαξιστον δέκα αἴτεκνοι πλεύ-
σιοι.

— Οι δνδρες παντρεύονται γιὰ
νὰ ἀπιθυμούσην τὴν γενναῖκα τοῦ
πλησίου των.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΟ

"Ενας 'Αγγλος πληρώνει τὸ λογα-
ριασμό του στὸ ρεσταράν.

— Καὶ γιὰ τὸ γκαρσόνι τίποτε!
Παρατηρεῖ τὸ γκαρσόνι.

— 'Εγκώ ντὲν ἔφαγμα γκαρσόνι.

* * *

Σιδὸν ἀντιδάλαμο τοῦ Ιατροῦ.

Ιος ἐπισκέπτης.—'Η σιράρισσας, νο-
μίζω, κύριοι. Περάστε παρακαλῶ.

Σος ἐπισκέπτης.—Εύχαριστῶ. Προ-
τυμ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Ακατανόητες παρεμοίωσις

Ο Έρασιτεχνικός "Ομίλος Πέτρας είς τὴν ταλευταίαν του «περὶ τῆς κριτικῆς διαινότητος» τοῦ κ. Τ. Έλ. χιουμοριστικήν απάντησιν παρεμοίωσις τὸν νέον μὲ κώνωπα ἐπὶ κέρατος βούς. Όμελογοθμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ κατανοήσωμεν τὴν παρεμοίωσιν. Εἳν φέντος «Ἀχιλλεὺς» ἡτο νυμφεύμενος, μάλιστα. Άλλα τώρα! Έχαδηκαν τόσα εἰσώπια ζῶα καὶ κατέψυγεν ὁ «Ἀχιλλεὺς» εἰς τὴν ἀμφίστομον καύτην παρεμοίωσιν.

Οἱ δυσανάγνωστοι

Εἰς δλον τὸν κόσμον οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ὄνθημα καὶ ὑπογραφὴν διὰ νὰ διακρίνωνται ἀναμεταξύ των. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δλοι μας ἔχομεν διαφορετικον κατὰ τὸ δυνατὸν ὄνθημα, ὑπογραφὴν δύως τὴν αὐτήν. Εἴμεδα δλοι δυσανάγνωστοι. Εἴται ἔξηγεῖται πῶς ὁ κ. Άλεκος Πετρούσακας πρόεδρος τῶν Κουρέων μετεβλήθη εἰς Σπύρον Ιασδώρου, ἃντι τοῦ οὐδεμίᾳ συλλαβή τῶν δύο ὄντων συμμάτων συμπίπτει.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης οελίδος) γιὰ δὲν τὰ κάνων οἱ παλιούροφοιάντοι, οἱ μεσαράδες! Διῆντι ντέ, σὰ σᾶς βαστᾶ! Σκουνδρούτι ἀπάνων τσάφητι τὰ λόγια! Αἱ τί; Νὰ στέλνουμι τηλιγραφήματα γιὰ νὰ τὰ κάνων κουλουροφούταις ή Κυρέθρησος; (Ο κ. Καλδῆς τοῦ γυνέφει νὰ μὴ λέγῃ ἄχρεια λόγια). Αφειμι ως Γιώργιος τοῖ θὰ σκάσου! Τάχατις δὲ θυμᾶσι τίλιγια φηφίζαμι τὰνουμονσχέδια στ' Βουλῆ; Ακοῦτι, ρὲ παιδιὰ νὰ δητε τὰ χάλια ντευν. Απαντέχαν νὰ νυστάξουμι γιὰ νὰ βάλην μπρόδι; τ' συζήτησο!

Κατὰ τὰ μισάνιχτα πῶν πιάναμι τοῖ καλλιμούριζαμι ἀρχινοῦσαν τοῦ ἔαψαλμου! Τὶ λέγαν: Πειός τοῦ ἄκγι. Σὰ μᾶς εἴπιρνι γ' ἡ νύπνευς τὰ ψηφίζαμι. (Ο κ. Καλδῆς τὸν ἐπιτιμᾶ διὰ τοῦ βλέμματος) Η Καλδῆς δὲν ιτσεύντουν τάχι ἀντὶ τὰ ματέλιαντ. Ιγώ δμους—έημοντουγιμένη! ἀμαρτίγια—τοὺν ἵπιρνουμ κάθε βρέδ.

Γ. Καλδῆς.—Δηλαδὴ ἐνίστε δταν ἡ συζήτησις παρετείνετο μέχρι τῶν πρωινῶν ὥρων.

Δ. Σάλτας.—Κάθε βρέδ! Μπουρδῶ νὰ λέγουν φέματα. Αν τύχημ, θὰ κάνωντι τοσῖνα π' ἀνιγιλοῦμι! Μένα ἀκοῦτι τοῦ ἄφητι τὸν πονηρὸν Γεώργιον. Σκουνδρούτι ἀπάνων τοῦ ἄφητι τὰ λόγια.

Φ. Δῆμος.—Ε βρὲ παιδιὰ φτάνουντε τὰ λόγια. Εἴπατι πολλὰ καὶ σώντι. Τώρα νὰ δοῦμε καὶ δούλεια: (Αναγινώσκεται τὸ ψήφισμα, τὸ ὄπειον γίνεται δεκτὸν διὰ βρῆς, ἐνῷ ὁ κ. Σάλτας κινεῖ οἰκτιρμόνως τὴν κεφαλὴν ἀναφωνῶν):

Τέλοντς πάντουν ἡ θὰ βάλιτι γνῶσι πουτέ! Η κότσιν σημαία θὰ τὰ ξιδιαλύνῃ, πίσου - πίσου, μούνου ἄντι.

ΦΑΓΟΠΕΤΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἐκείνη : Μαχαιροπήρονα ἀπὸ μέταλλο ἐκλεκτὸ ἀνθη, πετσέτες, πιάτα μεγάλα . . .

Ἐκείνος : "Ας είχε τὸ τραπέζι φαγῆτο κι' ἀς λεῖπαν ὅλα τ' ἀλλα . . .

ΠΗΓΗ ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ο «Τρίβολος» δὲν συμμερίζεται τὴν ἀπασιοδεξίαν τῶν σοβαρῶν συναδέλφων του, διὰ τὴν σίκενομικὴν κατάστασιν τῶν Μυτιληναίων. Τὸ διτι εἰς τὸ τεκχυδρομεῖον μας παρεμένει διεκρώς πλῆθος ἀνεξοφλήτων ἐπιτκγῶν ἀκτελεῖ δι' αὐτῶν πηγὴν αἰσιοδεξίας.

Ο κ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Ο καθηγητὴς τοῦ χεροῦ κ. Τσάκωνας ἐπικαλεῖται τὴν προσεχὴν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν του ἐπὶ τοῦ κινδύνου του ἐκ πείνης θεατῶν, δστις τὸν ἀπειλεῖ. Καὶ τοὺς δίδει τὴν Κυριακήν, μὲ τὴν τιμπικήν του τὴν σύκειρίκην νὰ ἔκδηλωσουν τὰ φιλένθρωπά των αἰσθημάτων, ἐν τυμάνω καὶ χορῷ, ἐν χορδοῖς καὶ δργάνοις.

ΜΙΑ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Απὸ τὰς Ἀθηναϊκὰς συναδέλφους πληρεφορούμεθα διτι ἡ Ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία ἐπανεστάτησε διὰ νὰ ἀπλοποιήσῃ τὰς ἐπισκέψεις. Τὴν ἐπανεστατικὴν προκήρυξιν διέγραψεν ἀπερδιακόσια κυρίαι, ἀπὸ τὰ δνόματα τῶν δπείων ἀντιλαμβάνεται εὐκόλως πᾶς τις τὴν επιβαρότητα τοῦ κινήματος. Ιδεύ μερικὲς καθημικὲς ἐπαναστάτριες.

Αλδα, Ναταφί, Λιλή, Εσμέ, Δίγκ Ασιζία, Μπελίνε, Νέλη, Τζένη, Πόπη, Φεφώ, Ναντίν, Blanche Α Πεσματζέγλου, (ἐτοι ἐλληνογαλλιτὶ διπογράφει) Ασμήνια, Λήλα, Μπέμπη, Βικία, Ρεγκίνα, Μίνα, Άλεκα, Κατη, Μάγδα κ. λ. π.

Τὸ κίνημα, ως ἔξηγον εἰς κυρίαι Μπλάνσι, Δομινίκα, Ναντίν καὶ εἰς λοιπαὶ ἑλληνίδες, ἐπέβαλον ἀφ' ἐνὲς λόγοις οἰκενομίας, διότι εἰς ἐπισκέψεις ἀπαιτοῦν καὶ ἀνάλογας ἔξεδα καὶ ἀφ' ἐτέρου λόγοις ἔθνηκής ἀξιοπρεπείας.

Τὴν κατηρός, δπως ἔχομεν ἐντόπια κρεμύδια καὶ μεταξωτὰ νὰ ἀποκτήσιωμεν καὶ ἔγχωτοιν κανονισμὸν ἐπισιέ έψων καὶ συμπεριφορᾶς ἑλληνοπρεποῦς.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τοῦ «Τρίβολου» ἡ εἰδικὴ συνεργάτις μας Βαρονίσκη Στάφ θὰ ἀναλύσῃ λεπτομερῶς τὰ αἰτία καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς μεγάλης τεύτης ἔθνηκῆς ἐπεκναστάσεως.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Ο Ασύρματος τοῦ «Τρίβολου» ἀγωνιῶν νηχθημέρον τὰς τελευταῖς ταύτας νύκτας συλλαμβάνει σωρείμνη τηλεγραφημάτων ἀνταλλασσομένων μεταξὺ τῶν διαφόρων ἡπείρων. Εκ τούτων παραθέτει μερικά ἵνα καταστήσῃ τοὺς ἀναγνῶστας του ἐνημέρους τῆς πολεμικῆς καὶ διπλωματικῆς κινήσεως τῆς ἑβδομάδος.

* * *

ΓΕΝΕΤΗ, 30 Φεβρουαρίου. (Άρχιστράτηγον Τσέγ-Τσάγκ Τσόγκ) Τσαγκάην. — Εξερκίζομεν, παρακαλοῦμεν, τσέν, τσί, τσίν, ἐκλιπαροῦμεν, μὴν συνερίζεοθε τοὺς Ιάπωνας καὶ τσέο πὺν γίν πυροβολεῖτε. Στόπ. Είνε καλὰ παιδιὰ τοὺν γὺλον μελενοτὶ πεισματάρικα. Στόπ. Είστε πολλὰ ἑκατομμύρια; "Ας σκετώσουν μερικὰ χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ χάριν τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν ἡ σπεία ψυχρωμαγεῖ.

* * *

ΓΕΝΕΥΗ, 31 Φεβρουαρίου. (Διάτοι θεατρικάτου) Ήρες Χερκάρην ἀρχηγὸν Ιαπωνικῶν Αυνάμεων ἐν Κίνα. Στόπ. Ικετεύομεν μετὰ δικρύων πάνεκτες ἀχθρωπρεξίες. Στόπ. Εκάστη βρέμβα καὶ ὅβις πίπτει ἐναντίον μας. Στόπ. "Αν ἔκανθευθηση τὸ πείσμα σας δὲν θὰ μείνη ρευθεῦντι τῆς Κοινωνίκης τῶν Εθνῶν εἰς τὴν Γανεύην καὶ θὰ ἔχεται τὸ κρίμα της. Στόπ. Δὲν μᾶς λυπάσθε τέλος πάντων κάριε Χερκάρη.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τοὺς αἴφελ,— (Πρὸς Τόκιο) Στόπ. Κάνετε τὴ δουλιά σας καὶ μὴν ἀκοῦτε κανένε. Στόπ. Θέλετε πυρομαχικά; Τὰ ἐργοστάσιά μας καὶ σὶ ἀερογοί μας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν θεατρικῶν σας. Στόπ. Σᾶς ἀγαπῶμεν, σᾶς ἑκτιμῶμεν καὶ σᾶς θυμάζομεν.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Τοῦρ "Αΐφελ". (Πρὸς Σαχκάνη) — Είστε τίποτα ἀν ἀφήστε τοὺς Παλιογιαπωνέζους νὰ θρεπιστοῦν στὸ απίτι σας. Βαράτε τοὺς. Είμεδα εἰς τὴν διάθεσιν σας ἄλλα σας χρειασθῆ.

* * *

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ (Πρὸς Λονδίνον). Η Γαλλία μᾶς κερούδεύει. Τί θὰ κάνουμε; Καὶ μὲ τὴν Ιαπωνίαν:

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ πρὸς Βασιγκτῶν. Μελετῶμεν κατάστασιν.

* * *

ΜΟΣΧΑ. (Πρὸς Τόκιο) Ανοιξτε τὰ μάτια σας τέσσερα. Πήρε πολὺν ἄκρω τὸ κεφάλι σας καὶ θάβουμε νταλαρέρες.

* * *

ΤΟΚΙΟ (Πρὸς Μόσχαν) "Ενοτασσα. Αφῆστε τὰ πάση φωτιὰ ὁ κόσμος. Είνε ποὺς τὸ συμφέρον σας.

* * *

ΑΘΗΝΑΙ, (Πρὸς τὰς ἐπολέμους). "Αν θέλετε καφετζῆδες, τροφοδίτες κπυτιαέρηδες, αἴτιοι κατηρός, οπρατωτικούς ιεροκήρυκας καὶ πατριωτικούς ἀρθρογράφους.